

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felvilágosítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Választókerületek szaporítása.

Pécs, 1899. május 8.

Mikor a pártközi békekonferencia a parlamenti rend helyreállítása fölött tanácskozott, az ellenzéki megbizottak a leg-határozottabban követelték, hogy a választói jog kiterjesztése s a választókerületek igazságos beosztása szintén vétessék föl a békepaktumba, mert parlamenti népképviselőletről addig komolyan beszélni sem lehet, míg az országnak 17 millió lakosa közül alig 800.000-nek van képviselőküldési joga s ez is oly képtelen igazságtalansággal van beosztva, hogy sok helyütt 4—6000 választó küld egy képviselőt, míg másutt 150—200 választónak van meg ugyanaz a joga.

Az ellenzéki megbizottaknak ez a jogos és igazságos követelése azonban hajótörést szenvedett a kormány makacs ellenzésén s legfőlegb annyiban javult a helyzet, hogy az adóhátralék jogfosztó hatályának eltörlését kivívni sikerült, de a választói cenzus kiterjesztése és egységesítése, valamint a választókerületek arányos és igazságos beosztása iránt támasztott ellenzéki követeléseket a kormány ridegen visszautasította azzal az indokolással, hogy eme követeléseknek a teljesítése a választási törvény gyökeres reformját tenné szükségessé, ezt pedig csak úgy ötletszerűleg keresztülvinni nem lehet.

Az ellenzék, nehogy a választások tisztaságának a kuriai bírásokban följánlott biztosítékait is kockára tegye, kénytelen-kelletlen belenyugodott ebbe a visszautasításba, s ime még a békepaktum nincs is minden részében végrehajtva, már oly tervek merülnek föl kormánypárti körökben, a melyek szintén a választási törvény megbolygatását vonják maguk után s a melyekre nézve a kormánynak és pártjának már nincsenek olyan skrupulusai, mint voltak a föntemlített ellenzéki követelésekkel szemben.

Hírlik, hogy a kormánypárt vezető köreiből az a terv merült föl, miszerint a városi választókerületek számát jelentékenyen megszorítsák. Így pl. Budapest, mely eddig tíz képviselőt választott, ezután küldene 12-öt vagy 15-öt; Szeged, Pozsony,

Kecskemét, Kolozsvár, Brassó, Marosvásárhely, Miskolc, Szabadka az eddigi két képviselő helyett küldene egyenkint hármat s egész sor nagyobb város, melyek most egy képviselőt küldenek, ezután két-két képviselőt választanának. Hir szerint ezt a tervet a miniszterelnök s az egész kormány, továbbá Szilágyi Dezső, Csáky Albin, az Andrássy grófok és még sokan a kormánypárt oszlopos tagjai közül magukévá tették.

Ha kutatjuk annak a nagy hajlandóságnak a kuforrását, amely megvalósítani kész ezt a tervet, dacára annak, hogy az sokkal inkább magán hordja az ötletszerűség bélyegét, mint a visszautasított ellenzéki követelések, akkor ezt megtaláljuk abban a törekvésben, hogy a kormány megnyerje a réven, amit elvesztett a vámon. A kuriai bírások révén megtisztuló választások okvetlenül a kormánypárt győngülésére fognak vezetni, kerestek tehát számára újabb erőforrásokat s ezeket egyes tapintattal a városokban fedezték föl.

A bevallott célzat az, hogy a városi kerületek szaporításával a nemzetiségi és a néppárti képviselők szaporodását akarják ellensúlyozni, mert a nemzetiségi és néppárti irányból való invázió veszedelme leginkább a legelhagyottabb falvakból, a messzire eső apró kerületekből fenyeget, ezeket tehát a nagy kerületek megosztásával kell ellensúlyozni.

Nos hát már ez az alaptétel is hamis, mert a néppárti küzdelem eddig is a fölvidék és a Dunántúl legnépesebb választói kerületeiben járt eredménytel; de ha a nemzetiségi kis kerületek érvényesülésétől félnek, mért nem jut eszébe a kormánynak ezeket a nagy magyar alföld óriási kerületeinek megosztásával és megfelelő szaporításával ellensúlyozni; mért akar éppen új városi kerületeket? Avagy talán a brassói kerületek szaporítása nagyobb garanciát szolgáltat a nemzetiségi veszedelem ellenében, mint a tőzsgyökeres magyar alföldi kerületek megosztása?

De erre nem is gondol a kormány és pártja abból az egyszerű okból, mert ezek a kerületek szolgáltatják mindig a zömét az ellenzéki s különösen a függetlenségi képviselőknek, ez pedig az ő szemükben

éppen olyan, ha nem nagyobb veszedelem, mint a néppárt s a nemzetiségi képviselők szaporodása.

A városi kerületek, azok már egészen mások. Ezekben vannak összpontosítva a mindenkori kormányoknak föltétlen szolgálatára álló hivatalnok-seregek; itt vannak a kormánynak s mindenféle hatóságoknak összes szállítói, vállalkozói; itt lehet a választókat leginkább megpuhítani a kormánynak áldásos jóindulatával a város iránt, ha a kormány jelöltjét támogatják, haragjával, ha ellenzéki képviselőt küldenek; itt leghatásosabb az a jelszó, hogy minden polgárnak a város helyi érdekének szempontjából kötelessége a kormány mellett szavazni.

Ebben van a nyitja a városi kerületek szaporítása iránt mutatkozó nagy hajlandóságnak s nem a néppárttól vagy a nemzetiségektől való félelemben. Mert hisz maguk ennek a tervnek a kovácsolói is csak 20—25 kerületre teszik a néppárt és a nemzetiségek hódításait a tisztább választások esetén, ez pedig nem oly veszedelem, mely a szabadelvűséget s a magyarságot komolyan veszélyeztethetné.

De ha mégoly nagy lenne is a veszedelem, teljesen elhibázott dolog, ha annak mesterséges, tehát igazságtalan eszközökkel akarnók utját állni; legszerencsétlenebb gondolat pedig a választókerületeket csak úgy találomra szaporítani. Magyarországnak a 450 képviselő untig elegendő s mikor a külföldön mindenütt azt a törekvést tapasztaljuk, hogy egy-egy képviselő a választóknak minél nagyobb tömege által választassék, akkor nem szabad a nagy kerületeket könnyen befolyásolható apró patrimoniumokká átalakítani.

Az állam- és szabadságellenes törekvéseknek legerősebb fegyverét csavarhatjuk ki kezeikből, ha egyformán osztunk jogot és igazságot, ezt pedig csak úgy érhetjük el, ha a politikai jogosítványokat a legszélesebb körökre kiterjesztjük s aztán nagy és népes, de lehetőleg egyenlő számú választókkal bíró kerületeket alakítunk.

Csak így lehet a parlament a nemzet hű képviselője, a melyen semmiféle fölforgató törekvés erőt nem vehet.

Zrinyi kávéház.

Csütörtökön és a következő napokon
az első bajai magyar női és férfi ének- és tamburászenekar

nagy hangversenye.

Szabad bemenet. A kávéház egész éjjel nyitva. Kitűnő kávéházi italok. Hideg buffet.

Tisztelettel: GRÜN JÓZSEF kávé.

Hirek.

Pécs, 1899. május 8.

Hétfői levél.

A tavasz kezdi alaposan felültetni a könnyen hívókat. Olyan hűvös, esős idő van, hogy már hidegnek is beillik s míg itt irkálunk, a hátunk mögött téli nótát dudorász a fűtött kályha.

Nem komoly a május, mint a hogy nem volt komoly a január, meg a december sem.

Azonban nemcsak nekünk van pörös ügyünk vele, hanem például Bécsnek is. Azt írják onnan tülről, hogy a hőmérő közel jár a fagyponthoz, Triesztben meg éppen tél van. Egész napokon hullott a hó, a rügyező gyümölcsfák jó része belepusztult ebbe a tavaszi tréfába s a Karszt valóságos vad téli világ. Csupa hó. Akik lemennek a kék ég alá, dideregve nézik a jeges, havas sziklákat . . .

S Karlsbadban is fázna s fázni fognak még sokáig, mert tegnap este óta szakadatlanul hull a hó. Ami persze nem igen kellemes mulatság, ha az ember fürdővendég.

Időjósást is kaptunk már, hogy milyen lesz a május. E szerint a 25—26-iki áprilisi csomópontokon átesve, már csak a májusi csomópontok lesznek hatással légkörünk változásaira, de ezek felette szép számmal sorakoznak, így a szép májustól, a költők és virágok hónapjától nem sok jó időt várhatunk. Változási csomópontjai a következő napokra esnek: 9., 16., 17., 25., 28., 31-ike. Ezekhez még néhány jelentéktelennek mondható is járul: 7., 11. és 27-én.

Mindjárt tehát május kezdetén az idő kirándulni vágyókra nézve egy cseppet sem biztató.

A fagyoszentek az idén nem ígérkeznek rosszaknak, amennyiben napokra csak egy jelentéktelenebb csomópont esik, így ezektől nem igen kell félnünk, Erős változási csomópont a 25-iki, a mi éppen a félelmetes Orbán napra esik, ehhez járul még az, hogy 27-én Uranus oppozíciója következik, ennek a hideg világnak, amelynek lakói nem tudják mi a nevetés s egy órára van szükségük, míg egyik szót a másik után kimondják, kik nálunk Grönlandban a melegségtől elolvadnának, legalább ilyeneknek gondolhatjuk őket.

E hideg világ rossz omen májusra nézve, amely különben változatosnak s így inkább hűvösnek, mint melegnek ígérkezik s a szó-

lősgazdák nem bizakodhatnak nagyon el májusban.

Különösen félni lehet a 25-iki csomóponttól. Ha szél van, nem fagy el semmi, az tudva van, ösmeretes, de ha szél lesz, dér sem keletkezik, vagyis tehát csak a dértől kell megóvnunk a növényt. A szél sem lévőnek más, mint légmozgás, lég hullámzás, ha tehát ilyen lég hullámzást el tudnánk idézni, a fagy-tól ezáltal is megmenekülhetnénk. A hang tudjuk, hogy hullámzó mozgást okoz a levegőben, nem kellene tehát mást tennünk, mint minden rendelkezésünkre álló hangot szabad-jára bocsájtanunk; harangoznunk, lövöldöz-nünk, ágyuznunk, egy szóval az egész országban zürzavart csapnunk; talán ez áron megmenekülhetnénk az esetleges fagytól, de most még ezt megkísérelni, korai.

Naptrend 1899. május 9-én.

Naptár: kedd, május 9. — Róm. kath.: Keresztjári nap. — Prot.: Gergely. — Görög-kel.: (ápr. 27.) Simon. — Zsidó: Ijar 29. — Nap két 4 óra 33 perckor; nyugszik 7 óra 17 perckor. — Hold két 4 óra 17 perckor reggel; nyugszik 7 óra 55 perckor este. Ujzöld 6 óra 54 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: Változó felhőzet, helyenként csapadék.

Közigazgatási bizottsági ülés a vármegyházán d. e. 9 órakor.

— (A pécsi főreáliska önképző körének évzáró gyűlése.)

Tegnap tartotta a helybeli áll. főreáliskola »Eötvös« önképzőköré évzáró ülését díszes hölgyközönség és a Dischka Győző igazgató vezetése alatt teljes számban megjelent tanári kar jelenlétében. Ez az ülés egyúttal jubileumi is volt, a mennyiben épen az idén múlt annak 25 éve, hogy a főreáliskola tanuló ifjúságának e hasznos egyesülete fenáll. A gyűlés a következő műsor mellett folyt le: »Hymnus« Erkel-től: előadta az intézeti énekhar. Elnöki megnyitó beszéd; tartotta Kornis Ödön VIII. o. t. Petőfi Sándor élete költészetében: felolvasta Fránkl H. VIII. o. t. Dalünnepen. Therntől; előadta az intézeti énekhar. Uj ezredév; szavaltta Landgraf József VII. o. t. Kossuth L. emlékezete Jókai-tól; előadta Sasvári Géza VII. o. t. Magyar királyinduló Huber K.-tól; előadta az intézeti énekhar. Jutalmak kiosztása. Rákócy-induló. A jutalmak kiosztásánál Gallovich János tanár, ki az önképzőkör ügyét sok önfelelőzással és ritka tapintattal vezeti, lelkes beszédet intézett a tanulóifjúsághoz,

melyben az önképzés nemes és hasznos művoltát sikerült módon fejtegette. Egyúttal köszönetet mondott azon nemes tanügybarátoknak, kik pályadíjak kitűzésével a főreáliskola ifjúságának munkakedvét és önképzését előmozdítják. Ezek közt első helyen állanak Dischka Győző igazgató és a pécsi nemzeti kaszinó, mely évről-évre 4 drb. császári aranyat juttat e célra. Mi a magunk részéről igen helyeseljük Dischka Győző igazgató abbeli eljárását, hogy pályadíjat nem kizárólag irodalmi munka jutalmazására tüzi ki, hanem a nevelésnek egyéb fontos segédeszközeinek az istápolását is akarja jutalmazni. Tavaly a díjat az énekekben legjobban kitűnő tanulónak szánta, az idén a rajzolásban legügyesebbet jutalmazták meg vele. Igazi paedagogusra valló eljárás, melynek utánczását a pályadíjak kitűzők figyelmébe melegen ajánljuk. A pályadíjak nyertesei a következők: A nemzeti kaszinó díját Sasváry Géza VII. o. t. kapta a következő pályatétel sikerült kidolgozásáért: »Magyarország ujkori átalakulása, különös tekintettel Széchenyi István szereplésére«. Ugyanezen tétel kidolgozásáért nyert jutalomdíjat Kornis Ödön VIII. o. t. is — »Taglaltassanak azon tényezők, melyek Magyarország 1000 éves fenállását biztosították« pályakérdés nyertese: Kohn Jenő VII. o. t. — »Minden ember legyen ember és magyar« tétel legjobb kidolgozója: Kornis Ödön VIII. o. t. — »Erdély, mint a magyar alkotmány és vallás-szabadság bástyája« pályakérdés megfejtője Requinyi Géza VIII. o. t. és Pollák N. VII. o. t. — »A légkör elektromos tüneményei« pályakérdés megfejtője Krausz Béla VII. o. t. és Velicogne Antal VIII. o. t. — Vörösmarty hazafias költészetéről irt dolgozatával díjat kapott Löwy M. VII. o. t. — A Dischka Győző igazgató által kitűzött díjat Gebauer Ernő VII. o. t. kapta szép festményeért. A legjobb szavaltatokra kitűzött díjakat meg versenyszavaltás utján Sasváry Géza és Landgraf József VII. osztályu tanulók nyerték el.

— (A választók összeírása.) A jövő évre érvényes képviselőválasztói névjegyzék egybeállítását a városházán folyó hó 15-én délután 3 órakor kezdi meg az összeíró bizottság. E naptól kezdve — a vasár- és ünnepnapokat kivéve — a bizottság minden nap délután 3 órától 5-ig ülésezik a közgyűlési teremben, hol minden érdekelt jelentkezhetik a választói jegyzékbe való felvétel vé-

Szivem úgy vert, mint egy megbomlott toronyóra, amelynek elpattant a hajtó rugója, de a sok páciens várakozásban annyira peszsimista lettem, hogy szükségét éreztem a megbizonyodásnak.

— Mondja Ágnes néni, nem beteg maga? — kérdeztem újra — csakugyan vár reám valaki?

— Igen!

— Egy eleven ember, hús és vérből való páciens?!

— Igen. Azt mondta, hogy nagyon fáj a feje.

— Akkor menjünk! — kiáltottam diadalmasan és sebesen felöltözködve siettem a rendelő szobába.

Midőn a szobába értem, egy erőteljes külsejű, fekete körszakallas uriember emelkedett fel a plüs-fotelből s kemény léptekkel indult felém.

— Kedves doktor ur — kezdte mondókáját — tudom, hogy most kötelességem lenne magamat bemutatnom, de engedje meg, hogy inkognitóban maradjak. Én az ön számára nem akarok egyéb lenni, mint egy darab, egy páciens, aki az ön segítségére szorult.

Előzékenyen hajlottam az első beteg felé, ki egész nyugodtan beszélt tovább:

— Azért jöttem önhöz, mert sokkal több bizalmam van az új generációhoz, mint az öreg maradi emberekhez. Tudom, hogy bajom súlyos, de öntől gyógyulást várok.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az első beteg.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája.

Néhány nappal azután, hogy berámáztattam azt a nagy kutyabórt, melyen »doctor maedicinae«-vé kiáltottak ki, történt velem ez a furcsa história.

Két szobás lakást béreltem, melynek külső ajtajára egy pléhtáblát függesztettem, mely arany betűkkel kürtölte világgá, hogy ime Zöld Balambér dr. szülész, sebész, szemész, kül- és belgyógyász, szóval az összes gyógytudományok tudora megnyitotta rendelő szobáját.

S aztán elkövetkeztek praxisom mézes hetei, a melyek alatt hevesen dobogó szívvel vártam rendelő szobámban az első beteget, reggel 8—12-ig, délután 2—4-ig, mint az az ajtómról ki volt írva, de bizony a várva-várt nem érkezett.

Egyszer ugyan megtörtént, hogy valamelyik a házban lakó szerelmes szakácsné gyufaoldatot ivott s engem hívtak, hogy nyújtsam neki az első segélyt, de bizony mire leérkeztem, akkorára már valami élelmes szobacica — kinek már valószínűleg jártassága volt az ilyen dolgokban — addig csiklandozta

a szerelmes konyhabölgő torkát egy lúdtollal, míg az Aetna módjára ki nem pakolta a pakli gyufát.

S így nem lehettem oly szerencsés, hogy a gastronomia nagy művésznőjét én ragadjam ki a halál torkából.

Már-már azt hittem, hogy minden bel-és külgógyászati tudományaim dacára, napról-napra soványodó tárcámmal együtt elmehetek modelnek valamelyik szecesszionista festő elé holmi »Éhező Aesculap« című festményhez, midőn végre — mint a költők mondják — »felvirradt a dicsőség hajnala«.

Reggel volt, lanyha, tavaszi reggel, a felkelő nap aranyfényben tündöklő sugarai bevilágítottak ablakom redőin.

Ezt csak úgy képzelem, mert én ugyan mély álomban lévén, nem láttam semmiféle csillogást, de azt hiszem, hogy az a nap, a melyen egy orvos az első páciensét kapja, csak arany sugaras lehet.

Tehát reggel volt, midőn takarítónőm (ne tessék rólam rosszat gondolni, a jó aszszony jóval tul volt a hatvanon) hirtelen felzavart álmaimból.

— Doktor úr! Doktor úr! — lihegett a jó lélek — tessék hamar felkelni. A rendelő szobában egy úr várakozik.

Hitetlenül tekintettem Ágnes néniére:

— Az én rendelő szobámban?!

— Igen. Azt mondja az úr, hogy neki igen sürgős dolga van, azért jött ilyen korán.

gett. A küldöttség folyó hó 31-én fejezi be működését s állítja össze a választói névlajstromot.

— **(A tolnamegyei muzeum megnyitása.)** Szegzárdi levelezőnk írja, hogy a tolnamegyei muzeumot június 4-én fogják ünnepélyesen megnyitni, a melyre lerándul Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter is. A rendkívül gazdag és értékes muzeum alapját gróf Apponyi Sándor és Wosinsky Mór szegzárdi esperesplébános és ismert régész vetették meg, a kik régiséggyűjteményüket ingyen engedték át a muzeumnak. A muzeumban 32.709 darab tárgy van műizléssel elhelyezve és 5 osztályból áll. Az ünnepélyre a miniszteren kívül eljön Franknoi Vilmos, az orsz. muzeumok és könyvtárak felügyelője, a nemzeti muzeum képviselője és számos meghívott tudós is. A megnyitáson az ünnepi beszédet Wosinsky Mór tartja, a vendégeket pedig Döry Pál alispán üdvözli. A vendégek tiszteletére lakoma, este pedig művészeti előadás lesz. Az ünnepségek legérdekesebb részét a népnépvonás fogja képezni, melyre bejönnek a tözsgyökeres sárközi magyarok festői nemzeti díszükben.

— **(Kerékpárosok kirándulása.)** A pécsi Bicycle Club a pünkösdi ünnepek alatt Jankovácra nagyobbszabású kirándulást vett tervbe, mely kirándulásban részt vesznek még abarcsi, eszéki, d.-miholjáci kerékpár-egyesületek, a Pécs-Baranyai Sport-Egylet, a pécsi Mecsek-Egylet és Szlavonia számos magánkerékpárosa. A kirándulás részletes programját a következőkben adjuk: 21-én, pünkösdi vasárnap: indulás vonaton reggel 8 ó. 28 p. Szlatinán át Miklóstra, érkezés d. u. 1 ó. 44 p. Ugyanitt d. u. 2 órakor társasbéd. Miklósról indulás d. u. 3 órakor kerékpáron Drenavácra (13 klm.). Innen gyalog vadregényes vidéken fel Jankovácra (3 klm.). Hol este társasvacsera s meghálás a vadászlakban. Egy másik csapat reggel 4 ó. 30 p. indul kerékpáron Pécsről D.-Miholjác s Nasicén át (73.6 klm.) — csatlakozva a d.-miholjáci, majd az eszéki kerékpárosokkal Miklóstra (305 klm.). Innen együtt, folytatja útját a vonaton jövökkel a fennebb leirt módon. 22-én, pünkösdi hétfőn: a reggeli elköltése után Jankovác meg-

tekintése — napfelkelte, tengerszem, mesterséges szökőkút a tetőn 80 m. magas vizes és Jankovics grófnak sziklába vájt mauzoleuma. D. e. 11 órakor lemenet Drenavácra. 12 órakor ebéd. D. u. 1 ó. 30 p. indulás kerékpáron Miklóstra s innen a d. u. 3 ó. 57 p. induló vonaton Pécsre, érkezés este 7 óra 48 perc. Egy másik csapat d. e. 10 órakor indul gyalog Jankovácra Velikára, innen Pozsegára kerekedik (12 klm.) s részt vesz este a pozsegai kerékpár-egyesület felavatásán. 23-án, kedd: Pozsegáról indulás reggel 7 órakor kerékpáron Nasicén s D.-Miholjácra át (76.8 klm.) Pécsre (39.8 klm.).

— **(Népgyűlés.)** A helybeli szociálisták a jövő vasárnapra népgyűlést terveztek. A népgyűlésen a kuriának választási ügyekben leendő bíráskodásáról szóló, a képviselőház által már letárgyalt törvényjavaslatról fognak beszélni.

— **(A póttartalékosok fegyvergyakorlatai.)** A közös hadügyminiszter elrendelte, hogy a hadtest és a hadosztály-tüzérezredek létszámát, ha elegendő számú tartósan szabadságot legénység nem áll a csapattestparancsnokságok rendelkezésére, fegyvergyakorlatokra kötelezett póttartalékosokkal egészítsék ki. A békelétszám kiegészítésére behívott póttartalékosokat huszonnyolcnapos fegyvergyakorlatokra vonják be. A békelétszámnak ily módon való kiegészítése a nagygyakorlatok megkezdésével véget ér.

— **(A pécsi tornaegylet disztornászata.)** A pécsi tornaegylet tegnap (vasárnap) délután három órakor a tornacsarnokban, a zuhogó záporosó dacára is, nagyszámú közönség előtt disztornászatot tartott, melyen az egyesület tagjai a következő sorrendben vettek részt: első csapat: *Odry Zoltán, Weber Károly, Löwinger Hermann, Fischer Gyula, Staub Imre, Kohn József, Schlesinger Imre, Goldberger Ignác.* Második csapat: *Kohn Ármán, Büchler József, Varga Antal, Pick Béla, Bauer Miksa, Schwartz I., Fürst Mór.* Harmadik csapat: *Hemmerich Károly* tornatanár, *Boskovitz János, Schmitzler N., Grósz testvérek, Schönbach Károly, Kreisler Mihály, Klein József, Rothmüller Gusztáv, Weisz Sándor, Löwy Miksa, Kerbolt Károly.* A műsort az összes egyesületi tagok Lion-féle felvonulása képezte, mely impozáns képet nyújtva,

zajos tapsot aratott. A pozsonyi versenyre előírt magaskorlát-gyakorlatokat és a magas nyújtó versenygyakorlatait *Kohn Ármán* mutatta be, ki bravuros mutatványaival szintén frenetikus tapsot aratott. A műsor többi számaiban nagy hatást érték el: *Odry Zoltán* (súly-emelés és gyűrűhinta), *Kohn Ármán* (nyújtó és korlát-gyakorlatok), *Weber Károly* (súly-emelés), *Staub Imre* (nyújtó és korlát), *Kohn József* (gyűrűhinta és távugrás), *Löwinger Hermann* (gyűrűhinta), *Schönbach Károly* (súly-emelés). Az érdekes műsort a tornaegylet valamennyi tagjai által előadott »piramis« zártta be. Igen szép keretét nyújtotta a kitűnően sikerült diszgyakorlatnak a tornaegylet hölgytagjainak a részvétele, kik sikkes kosztümjeikben a rendezőség tisztjét teljesítették. Este nyolc órakor az egylet tagjai a »Petőfi« vendéglőben társasvacserát rendeztek, melyen *Nagy Sándor* egyleti elnök is részt vett. A kedélyes vacsorán, mely a késő esti órákig tartott, számos felköszöntő hangzott el.

— **(Az öreg halász halála.)** *Rosenberg Mihály*, fonyódi 88 éves halász a napokban emberbaráti szeretetének lett áldozata. Ugyanis a fonyódi szőlőhegyekről hazatérteben látta, hogy egy nekivadult tehén egy szegény gyámoltalan asszonyt akar felöklelni. Ennek segítségére ment, a felbőszült állatot elkergetendő. A tehén ekkor ellene fordult és úgy összeöklelte, törte, hogy ennek következtében pár nap alatt meghalt. Sajat élete árán mentette meg a szegény asszonyt.

— **(A szintügyi albizottság)** ma délután 3 órakor alig negyedóraig ülést tartott, a polgármester szobájában. Az ülésen *Krasznay Mihály* elnököl s jelen voltak *Lenkei Lajos, Schneider István, J. Engel József, Vaszary Gyula* és *Vasváry Ferenc dr.*, mint jegyzőkönyvvezető. Az ülésen tudomásul vették *Tiszai Dezső* szintársulatának névsorát, mely névsort lapunk már régebben közölte s a még hányzó tagok neveinek bemutatására az igazgatót felhívták. Valószínűleg június hó folyamán egy küldöttség megy majd Brassóba — hol Tiszaiék akkor játszani fognak — hogy a szintársulatot megnézzék. Végül a bizottság *Lenkei Lajos* indítványára *Somogyi Károly* direktornak pécsi működéséért jegyzőkönyvi elismerését fejezte ki.

— **(Keresztjárom napok.)** Ma kezdtek meg a róm. katolikus egyház hívei a három napig tartó keresztjárom napok körmenetét. A körmenet reggel 8 órakor indult el

— Igen megtisztelő reám nézve — szóltam elérzékenyedve.

— Ime a honorárium — mondá a beteg s tárcájából egy tizest hámozott ki, melyet felém nyújtott.

— De kérem, szóltam meglepetve — csak nem fizet előre.

— Tegye el a pénzét, mert lehet, hogy ha az ön véleményét fogom hallani, megtalálom bänni, hogy idejöttem. Hallgasson meg, figyelmesen, aztán konzultáljon.

Sietve dugtam zsebre a tizforintost s hallgattam a furcsa urat.

— Elszánt komoly ember vagyok — kezdte újra a szót a páciens — s most tudni akarom, hogy meddig élhetek még.

— Már régóta fejfájásban szenvedek s néha olyan kopácsolás van az agyvelőmben, hogy majd megőrülök.

— Tán kovácsműhelynek tetszett berendezni becses fejét? — kérdeztem részvétellel.

— Nem. Ha az utcán megyek, rendesen a járdán megyek. —

— De kérem, hiszen én sem járok a kocsitton.

— Minden ismerősömnek köszönök.

— Hiszen az úgy van rendén.

— Ha a korcsmába megyek, rendesen a pincéernél rendelek.

— De kérem, én sem a miniszterelnököt szoktam hívni.

— S végül mindig csak egy pohár sört iszom egyszerre.

— Hát más ember vederből iszik?

— És ha még hozzáteszem, hogy cipőben járok s ágyban alszom, akkor elképzelheti, mily súlyos a bajom.

Mint akit fejbe vernek s hirtelen megbambul, úgy néztem egy darabig betegemre,

— Hiszen uram — ön nem beteg kiáltottam végül — ön tökéletes bolond.

— Azt hiszi? — mondta a páciens — ön téved kedves doktor. Én két évig voltam Khinában főkapitány.

— Tán a Gésák-beli Imári-márkihoz van szerencsém?

— Mondtam már, hogy inkognitoban vagyok. Tehát Khinában kaptam: hevenyfertőző, influenzával komplikált gyomorkatarusos agysejt-hártyalob bordagyuladást . . .

— Elég! — kiáltottam megszedülve, ön engem is bolonddá tesz. Majd mindjárt meggyógyítom. S ezzel szaladtam az ajtó felé, hogy intézkedhessem a beteg elszállítása iránt, de emberem elém ugrott s úgy könyörgött:

— Kérem doktor, ne vitessen el, hiszen nem kívánom, hogy meggyógyítson, csak azt kérdem, hogy meddig élek?

— Nem vagyok én cserebogár — kiáltottam dühösen. Eresszen el az úr!

Derék páciensemét félretoltam az utból s az ajtó felé siettem, midőn a villanyos csengő berregni kezdett.

— Mi az ördög, hát még egy páciens, gondoltam meglepetve s igyekeztem nyugodtnak látszani, de az én khinai főkapitányom annyira megijedt a villamos csengő hangjára, hogy szinte reszketett félelmében.

— Kérem valaki jön . . . én inkognito vagyok itt, nem akarom, hogy lássanak, — rejtsen el!

Mit volt mit tennem, hirtelen a hálószobába rejtettem el vendégemet s alig hogy betettem utána az ajtót, már jött is a másik látogató, ki nagy előzékenységgel, mosolyogva kért meg, hogy látogassam meg Kakas-utca 22. szám alatti lakásán a feleségét, akinek a lába fáj. Még néhány szót váltottam vele, aztán rövid idő múlva távozott.

A betegek szaporulata fölötti örömben el is felejtkeztem majdnem a hálószobámba bujtatott páciensemről, míg végre eszembe jutott, hogy utána nézzek az első betegnek, ki csodálatos módon csendesen viselkedett odabent.

Mikor azonban benyitottam a hálószobámba, nyomát sem láttam a khinai főkapitánynak, a ki eltűnt, mintha a föld nyelte volna el, de — sajnos — vele együtt eltűnt az éjjeli szekrényemről az arany óráim és a fogasról a téli kabátom is!

Igaza volt neki. Nem ő volt a bolond, hanem én!

Most csak arra vagyok kíváncsi, mit lop el tőlem a harmadik páciens!

Horkay Elemér.

Spiesz János kanonok vezetése mellett a székesegyházból a Szent-Ferencrendiek templomához, ahol ünnepi mise és utána szentbeszéd volt. A körmeneten a hívők nagy tömegén kívül résztvettek a főgimnáziumi ifjuság, a „Misszonyunk-zárda” növendékei és a tanítóképezde. Holnap a körmenet ugyancsak *Spiesz* János kanonok vezetése mellett, a belvárosi plébániatemplomba, holnapután pedig az Ágostontéri plébániatemplomba megy, ahol mindennél ünnepi misét és prédikációt tartanak.

— (**Bizottsági ülések.**) A város közigazgatási bizottsága — mivel e hónap második csütörtöke ünnepre esik — rendes havi ülését pénteken, f. hó 12-én délelőtt 10 órakor tartja a városháza közgyűlési termében. — Az építészeti bizottság holnapután (szerdán), folyó hó 10-én délután 3 órakor a városháza gazdasági tanácstermében ülést tart.

— (**Garázdá tolvajok.**) Gyűrűfü községben egyik közelmúlt éjjel *Kis Varga János, Huri József, Balogh József, Tornai János, Ritzl György és Barakos János* udvarán tolvajok jártak, kik a ház pincéjét föltörték s onnan minden elemelhető elvittek. A tolvajok behatoltak *Czengruber József* udvarába is, honnan három hizót akartak elhajtani. De a gazda észrevette őket, rájuk lőtt és a tolvajok erre megfutamodtak. Most nyomozzák őket.

— (**Uj imaház.**) A nagyatádi izraelita hitközség új imaházat épített. A hitközség anyagi viszonyai — mint levelezőnk írja — oly jól allnak, hogy a hitközségi tagoknak adóval megterhelése nélkül foganatosíthatja az építkezést. Az építkezés élén *Rotter Bernát* hitközségi elnök és *Löwy Ferenc dr.* főrabbi állanak.

— (**A főváros látványossága.**) Mindazok, akik Budapestre utaznak, ne mulasszák el a monarchia páratlan legnagyobb áruházat, a fényesen berendezett *Párisi Nagy Áruházat* Kerepesi-ut 38., a Népszínházzal szemben megtekinteni. E csodaszép áruházban, hol száz meg száz villamos lámpa szórja a fényt, valóságos tündérkertté varázsolva át a kimondhatatlan sok csillogó villogó tárggyal felhalmozott áruházat, óriási a választék a külön-külön osztályokba beosztott: háztartási cikkek, teljes konyhaberendezések, vasbutorok, műipar és disz-műárak, nász- és alkalmi ajándékok, női- és férfi ruhaneműekből, egyáltalán mindenféle cikkek, melyek itt jobban és olcsóbban szerezhetők be, mint bárhol. Az árak szabottak, miáltal tul követelés ki van zárva. A *Párisi Nagy Áruház* kívánatra ingyen és bérmentve küldi nagy képes diszárjegyzékét, mely az összes cikkek nagy részét magában foglalja. A megrendelések naponta pontosan és lelkiismeretesen teljesítenek és meg nem felelő árukért a pénz visszatartik.

— (**Megharapta a kutya.**) *Samán* Istvánné, szőlő-utca 34. szám alatti lakosnő ma reggel mikor hazafelé tartott, az utcájukban egy kutya egész váratlanul neki ugrott és megharapta a bal lábaszárán. A megharapott asszony sebét a tisztiorvos kiégette, a kutyát pedig megfigyelés végett kivitték a gyepmesteri telepre, a hol majd állatorvosi megfigyelés alá veszik, hogy megállapítsák róla, nem veszett-e? Ez esetben a megmárt asszonyt felviszik a Pasteur-intézetbe Budapestre beoltás végett.

— (**Elfogott betörő.**) Somogy községben a napokban egymásután három préházba is betörték s kifosztották azokat. A károsok: *Csapó István, Nagy János és Dobos József*, kiknek feljelentésére megindult a nyomozás s a tettest el is fogták *Deák József* nevű, rovottmultu egyén személyében, ki nemcsak ezeknek a betöréseknek az elkövetését, de azt is beismerte, hogy régebben a Duna-

gőzhajózási társaság kárára is követett el lopást s *Nagy János* somogyi lakos préházát szintén feltörte és kifosztotta. Az elfogott betörőt átadták a bíróságnak.

— (**Egyvágányu vasut.**) A vasutak párisi kiállításának legeredetibb alakja az egy vágányon haladó vonat lesz. Ötszáz méteres átmérőjű körben óránkénti 60 kilométer sebességgel fog egy keréken és egy vágányon haladni. Hogy a feldőlés ellen biztosítva legyen, fordított U alakot kap a kocsis és ez U betű két szára közt lesz a tengely, a tetejében pedig az ülések. A sín egy méter magasságban fog állani úgy, hogy valósággal egy nagy vaskerítésnek fog az egész pályatest látszani. Az egyvágányu vasutat német mérnökök tervezték és Berlinben akarták kiállítani az egyik ottani technikai kiállításon, de a város nem engedélyezte. A merész párisiak nem féltik annyira az életüket s már előre gondoskodtak arról, hogy az egyvágányu vasut a kiállítás után is épségben maradhasson.

— (**Késelő erdőőr.**) Mint értesülünk, a Pogány melletti Listya-pusztán tegnap este *Weirich János*, ottani lakos a csárdában összeveszett egy előtte ismeretlen emberrel, ki azzal szórakozott, hogy *Weirichre* folytonosan sértő megjegyzéseket tett. A szóváltásból csakhamar tetlegesség lett, melynek folyamán a barátságos idegen kést rántott s karján *Weirichet* megsebesítette. A késelő magyart természetesen lefűlelték, a mikor is kisült róla, hogy *Nerora Jánosnak* hívják s ezelőtt erdőőr volt, a kit részegsége miatt kergettek el a szolgálatból.

— (**A vasuti jegy miatt.**) *Büky Lajos* juttai születésű, állítólag jegyzősegéd *Nagy-Peterd* községben, e napokban utazni akart, de a vasuti jegy szabálytalan váltása és azzal való utazása miatt bajba keveredett a vasutiakkal. A fürgei állomáson *Barbelics Lajos* vasuti máházó észrevette a szabálytalanságot, felszólította *Bükyt*, hogy kövesse őt az állomási irodába. Utközben az önértében megsértett utas, botjával úgy archa vágta *Barbelicset*, hogy menten elborította a vér. Ezt az alkalmas pillanatot szökésre akarta fölhasználni *Büky*, de nem sikerült, amennyiben több vasuti munkás körülfogta és bevezették az irodába. A reá rótt három forint birság megfizetését megtagadta, s így a csendőrség útján a tamási járásbíróshoz került.

— (**Álarcos tolvajok.**) Töttösön a napokban *Máté Alajos* ottani lakos házába három álarcos alak hatott be éjnek idején, a kiket azonban a gazda egyik cselédje észrevett és megugrasztott. Hogy mily szándékkal jártak ott az álarcos emberek, azt nem tudni. Kézrekerítésük iránt megindult a nyomozás.

— (**Véres bucsu.**) A múlt vasárnap bucsu volt *Kis-Vejkén*. Régi magyar hagyomány, hogy nem is bucsu, ha nem fűszerezi egy kis verekedés, ha annak emlékéért legalább a következő bucsuig — nem biztosítja néhány bevett oldalborda, vagy meglekelt koponya. E hagyományhoz akartak hűek maradni *Szeisster József, Szeisster Ferenc és Freier János* kis-vejkei legények. Belegabalyodtak *Hosszu Ferenc* ottani molnárbá és épen amint a korcsmából kijött, megkapták és oly alaposan hagytak helyben, hogy az a sérülések folytán tizenhat napig nyomta az ágyat. A legények ugyan tagadják, hogy bántalmazták *Hosszút*, de nem tudták magukat a dologból kimosni. Az ügy a bonyhádi járásbíróshoz került.

— (**Megszökött őrült.**) A szegzárdi *Ferenc-közkórházból* egy őrült a magas téglakerítés megmászása után megszökött és a szőlőhegyek felé menekült. Menekülése közben szemben találkozott vele egy rendőr, a

ki egy ember segítségével elfogta. Csakhamar a kórházból két ápoló is megérkezett, a kik a szerencsétlen elborult elméjű szökevényt visszavitték a kórháza.

— (**Honvédszázadosból postamester.**) *Máthis Gyula* honvédszázados, a ki Pécsen is volt s innen Versecre helyeztetvén át, a laktanya összeomlása következtében szerencsétlenül járván, rokkanttá vált, a kölesdi posta és távirdához neveztetett ki postamesterré. Új állását már el is foglalta.

— (**Boldogtalan menyecske.**) Semmi örömet sem talált az életben *Bors Julianna* férjezett *Juhász Jánosné* fiatal szegzárdi menyecske; a miért a Csörgetébe ugrott, hogy ott lelje halálát. Az elszánt asszony tettét azonban meglátta *Baka József* uszodaőr, aki utánna vetette magát és szerencsésen még élve hozta ki a hullámsírból. A bánatos menyecskét, aki egyre azt hajtogatta, hogy neki ugyanis el kell vesznie, lakására vitték családjá körébe.

— (**Boszuból halálra harapta.**) Nem mindennapi módon boszulta meg magát *Kántor Juli* férjezett *Sac Józsefné* tamási lakos az ő ellenségén, *Halász Németh Istvánné* asszonyon. Ugyanis, midőn az országúton szemben jött a két asszony, *Kántor Juli* megragadta *Némethné* és annyira megharapta, hogy az életben maradásához kevés a remény. Hogy mi feküdt annak a haragos asszonynak a szive mélyén, a miért oly borzasztóan boszulta meg magát, majd a tamási járásbírósnál tartandó vizsgálat fogja kideríteni.

— (**Megverték a vándorlók.**) *Prikler János* és vele vadházasságban élő *Lob Mária* esernyőkészítő utazók *Fadd* környékén egy száraz malomba tértek be éjszakázni. Éjjél tájban négy vándorló legény ugyanezt a tanyát kereste fel éjjeli szállásként, a kik részeg fővel ütlegelni keztek *Prikler* és *Lob Mária*át. *Prikler* valahogy megugrott a duhaj vándorlók elől, de *Lob Mária* annyira elverték, hogy ez most a szegzárdi *Ferenc-közkórházban* élet és halál között vívódik.

— (**Juniális.**) A pécs keresk. ifjusági kaszinó, ez a törekvő egyesület, mely aránylag rövid fennállása óta is számos tanujelét adta már életrealitásának, a jövő hó elején juniálist rendez. A nagyszabásu nyári multság — mint halljuk — a nőegyleti helyiségben lesz, még pedig június 4-én, Urnap utáni vasárnap. A rendezőség már most kezdi megtenni a lépéseket, hogy a fényesnek ígérkező multság részleteit megállapítsa. Ezekről majd annak idején mi is beszámolunk.

— (**Műkedvelői előadás a Scholzbán.**) A pécsi munkásképző egyesület dal és műkedvelő osztálya tegnap este a Scholz-féle sörccsarnok összes helyiségeiben szépen sikerült estélyt rendezett. Dacára a szakadó esőnek, elég szép számu közönség nézte végig a műkedvelők előadását, kik *Gerő Károly* három felvonásos fővárosi életképét a „Probaházasság”-ot adták elő. Nem csekély vállalkozás e darab előadása, a közreműködők dicséretére legyen mondva, szépen megállták helyüket, csupán az volt kár, hogy a színpad kicsi, hogy nem lehet ilyen nagyobb szabásu vállalkozásnak a megfelelő keretét megadni. A szereplők kivétel nélkül igen jók voltak. *Kirsteier János* *Szikora Márton* szerepében kacagtatta a közönséget, nem különben *Skerlec Mariska* is, *Rozália* szerepében. *Birike* szerepében kedvesen alakított *Bovara Katica*, *Nagy József* pedig mint *Kanóc Gyuri* törölmetszett honvédőrmestert mutatott be. *Leitermann József* kitűnően alakította *Hajdu Bokor Berei* szerepében a fővárosi ficsurt. A többi

szereplők is *Misics* Dömötörné, *Puskás* Kálmán, *Pozsegovics* Juci, *Lejpm* Anna, *Petrovics* Dezső, *Leitermann* Terike és *Kohn* Géza, mindannyian dicséretet érdemelnek, nemkülönben *Kirsteier* János, mint rendező is. Az előadást tánc követte, melyhez *Korodi* Ferenc szolgáltatta a zenét.

— **(A fővárosi szabadságharci gyűjtemény sorsa.)** Vasárnap tartotta meg a Stefánia-uti ereklyegyűjtemény helyiségében a kolozsvári országos történelmi ereklye muzeum fővárosi központi választmánya előzetesen kihirdetett értekezletét. A tárgy az volt, hogy Kreih Béla gr. értékes, gazdag és tanulságos gyűjteménye hova helyeztessék el, hogy az együtt maradjon és közkinccsét képezzen. A feltett kérdés fontossága okozta, hogy sok érdeklődő jelent meg s ezek között országos tekintélyű férfiak vettek részt a tanácskozásban. A gyűlés vezetésére Krivácsy József ezredest kérték fel. A részletesen kidolgozott javaslatot, mely a helyzetet és a tennivalókat össze foglalja *Kuszkó* István muzeumi őr terjesztette elő. A választmány kimondta, hogy e becses gyűjteménynek együtt való megőrzése, megfelelő elhelyezése, a közönség részére hozzáférhetővé tétele tekintetéből *minden lehetőt megtesz*. E célból magát e naptól kezdve permanentiába helyezi és a választmányt érdeklődő jelesebb hazafiakkal kiegészíti. Allandó összeköttetést létesít a muzeum központi igazgatóságával és gondoskodik arról, hogy e nemzeti közkinccsét képező gyűjtemény gazdagítását és szemléletét se helyiséghiány, se anyagi akadályne gátolja.

— **(A virág-tolvaj.)** *Papp* Anna kacsótai napszámosné, tegnap rokona meglátogatása céljából bejött Pécsre, s természetesen a felső sétateret is kitüntette látogatásával, ahol a valószínűleg poétikus lelkületű

leányzót annyira elfogta a májusi hangulat, hogy a sétatér virágdiszben pompázó bokrairól alapos csokrot kötött magának. Miután azonban a legkevésbé sem poétikus városi szabályrendelet azt mondja, hogy a sétateren »az ültetvények rongálása tilos!« s miután *Papp* Annát idillikus munkája közben egy rendőr megcsipte, felinvitálták a májusi hangulatban lévő Annuskát a torony alá, a hol sebtiben rásóztak annyi birságot, amelynek értékeért virágait a műkertésztől is beszerezhetette volna. Hát érdemes ideálistának lenni? Minek mondják akkor a költők, hogy: »minden órának szakaszd le virágít!« — ha az ilyesmiért megbírságozzák az embert?!

— **(Vasárnapi hangulat.)** Az elmúlt éjjel néhány vasárnapi hangulatban leledző magyart szállított a torony alá a rendőrség. A két legduhajabb közülök *Sütő* János husz éves szakáli illetőségű legény, aki ablakokat vert be utcahosszat s halállal fenyegetett mindenkit, ki közelébe jött, a másik *Stipánovics* András volt, aki azzal elégedett meg, hogy a király-utcán végig ordította kedvelt népdalaink sorozatát. A többieknek a neve nem érdemes a nyomdafestékre, mert vasárnapi hangulatuk csupán abban nyilatkozott meg, hogy a szakadó záporosó dacára, különböző utcák kövezeteit választották fekhelyül.

— **(Lopják a fát.)** Furfangos módon csapta be a napokban egy csavargó *Reisz* Náthán martonfai szatócsot. Bement a boltba s mint aki az emberbaráti szeretet nemes érzésétől van áthatva, lihegve mondta:

— Menjen ki *Reisz* ur az udvarra. Lopják a fát.

A szatócs — kinek hasáblája az udvaron volt felhalmozva — hirtelen kiszaladt a boltból, mit a csavargó arra használt fel, hogy az áruasztalból kihúzta a pénzesfiókot s a benne volt nyolc forint készpénzt kivette és odább állt. A szatócs természetesen csak később vette észre a lopást s azonnal jelentést tett az esetről. A furfangos csavargót most nyomozzák.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. pénzügyminiszter a dunaföldvári m. kir. adóhivatalhoz *Virág* István nagyenyedi lakost, adóhivatali tisztte ideiglenes minőségben kinevezte.

— **(Szerb püspök Baranyában.)** *Bogdanovics* Lucian budai egyházmegyei g. k. szerb püspök, folyó hó második felében kezdi meg baranyamegyei hitközségeiben főpásztori látogatását. Elsőben Mohácsra érkezik. Fogadtatására a hitközségben már nagyban folynak az előkészületek. Az egyháztól mohácsi tartózkodását két napra tervezik. Első nap misét fog celebrálni a gör. kel. templomban. Ugyanaznap a hitközség — püspöke tiszteletére — diszebédet ad, melyre számos előkelőség is hivatalos lesz. Másnap a vendég megtekinti a város közintézeteit és nevezetességeit, délután pedig már folytatja körutját *Maisson* át a többi hitközségekbe. Fogadtatásában *Dragonescu* Dömjen kir. pénzügyi igazgató és *Ópris* Péter kir. posta- és táviratigazgató, mint a g. k. egyház hívei, szintén részt vesznek.

— **(Agyonnyomta a henger.)** *Prodiacs* Lyubomir ráctóti lakos kocsijával *Engert* János ugyanottani lakos udvarába hajtott és kölcsönkérte annak boronáját. *Prodiacs* kocsijához henger volt odakötve. Miután *Pro-*

ményén és terve rombadóltén érzett néma bánatát: zsembe, rosszkedvű, csüggedő lett.

Kiváltképp az napon gyötörte őt a nehéz banat, mikor a szomszéd komlókirály tartotta esküvőjét. Mikor a nászmenet templomba indult s a cigányok zeneszóval kísérték őket, egyre sóhajtozott, akárcsak ama gyászos pillanatban, midőn a lesujtó hirről értesült, hogy a haragos tenger férjét hajóstól együtt maga alá temette.

Meta nagy egykedvűséggel szemlélte a pompás nászmenetet. Maga a ragyogó pompa, a myrtuskoszoruba tűzdelt drágakövek s az ara nyakán csüngő kilenc sor gyöngy se tudták kedélye csendjét megzavarni, a mi elég csodálatos lehetett, mikor egy ujmódi párisi fejkötő vagy a divatos csecsebecsék új meteorja gyakran egész templom gyülekezet csendjét, házi nyugalma zavarta meg.

Csak anyjának szívmarkosó bánata nyugtalanította őt, a mely ködbe vonta vidám tekintetét. Ezer, meg ezer bizelkedéssel, kicsinyes figyelemmel iparkodott kedvében járni, de mindezzel is csak annyit érhetett el, hogy a mama nyelve kissé megint megoldódott.

Estére kelve, midőn a lakodalmi tánc megkezdődött, így szólt a mama:

— Óh leányom! Enagy vigásznak most te lettél volna a középpontja. Az a gyönyör, ha anyád fáradságát, gondjait ezzel az örömmel jutalmaztad volna! De te eljártszottad szerencsédet s talán meg sem érem, hogy oltár elé kísérhesselek.

— Kedves anyám, szolt Meta, bizom az égben; ha ott fenn az van megírva, hogy oltár elé vezessenek, akkor te teszed fejemre a menyasszonyi koszorút s ha eljön az igazi keröm, akkor szívem igennel válaszol.

szoba hirtelen felfordulásán, a hol most minden oly rendben volt, akárcsak az év három sátoros ünnepének egyikén. Meg nem foghatta, hogy a máskor oly serény mama hétköznapon hogy nyugtathatja ily tétlenül ölében munkás kezeit.

Mielőtt azonban még ideje lett volna nyájasan mosolygó anyjától a nagy átalakulás felől fölvilágosítást kérni, ez máris a fejtörő megoldásával előzte meg őt.

A bőbeszédűség istennője kiült most ajkaira és a női szónoklat duzzadó árja csörgedezett ajkán, hogy minél élénkebb színekkel, képzelő ereje csak elővarázsolható színeivel fesse Meta előtt közelgő boldogsága képét.

Ő azt várta, hogy erényes Metája arcát majd a szemérmesség a szerelembeli avatatlanság jeléül gyöngéd pirral vonja be és szívét majd az anyai akaraton való teljes megnyugvas tölti el.

Tudvalevő ugyanis, hogy házassági tekintetben a leányok annakelőtte egyenlő rangban álltak a hercegnőkkel. Hajlamuk iránt nem igen érdeklődtek s törvényes férjük megválasztásánál nem volt egyéb szavuk az oltár előtti »igen«-nél.

Hanem Iona mama e pontban szörnyen tévedett. A szép Meta e váratlan hirre nem lett piros, mint a rózsa, hanem halavány, akárcsak a halott. Hirtelen szédtülés lepte meg s tehetetlenül hanyatlott anyja karjaiba.

Midőn idegei a hideg víztől feléledtek s kissé magához tért, szeméből csak úgy hullott a köny, mintha valami nagy szerencsétlenség érte volna őt.

Mindezekből csakhamar átlátta a bölcs mama, hogy ez a házassági ajánlat épen nem tetszik Metájának, a

dics ör. Engert János segítségével a boronát már föltette a kocsi, a lovak megindították a kocsit, mielőtt gazdájuk arra fölült volna. És ekkor történt, hogy — bár a borona föl-rakásakor a kocsi körül gyermeket senki sem látott — Engert János három éves leánya a henger alá került és nyomban meghalt. Hogy történt a dolog, azt a gyermek hozzátartozói nem tudják megmondani, mert abban a pillanatban — midőn a szerencsétlenség meg-esett — közülök senki sem volt az udvaron. Az eset a kir. járásbírósnak följelentetvén, a vizsgálóbíró elrendelte a boncolást. Az orvosi vélemény szerint a kis leány halálát a koponyacsontnak a fön keresztülmenő henger által előidézett repedése okozta. A vizsgálat folyik,

— **(Házasság akadályokkal.)**

Az egyik szomszédos községben történt ez a história, melynek hősei: egy fiatal leány, meg egy legény, akik egymással házasságra óhajtottak lépni. A boldog jegyespár már az anyakönyvvezető előtt állott, midőn egy öreg anyóka lépett a hivatalos helyiségbe:

— Maga a vőlegény? — fordult a fiatal emberhez.

— Igen.

— Egy levelet hoztam magának. Olvassa el, mielőtt az »igent« kimondja! — s ezzel egy levelet nyújtott át a vőlegénynek.

A menyasszony ezalatt a kínos incidens alatt elsápadt, rémülete azonban tetőpontra hágott, midőn a vőlegény határozott hangon kijelentette, hogy:

— Nem házasodom!

S ezzel minden magyarzat nélkül ott

hagyta az anyakönyvi hivatalt. A menyasszony elájult, a násznép szerte oszlott s az esküvőből természetesen semmi sem lett. Hogy mi lehetett abban a levélben, azt nem tudni, bizonyos azonban, hogy Amor isten már ismét alaposan megjátszotta magát.

— **(A hamburgi sötétség.)** Hamburgban e héten egyik este a villamosvilágítás kábelégés következtében megtagadta a szolgáltatott. A város háromnegyedrészé csak gyéren volt gázlámpákkal megvilágítva. A boltok, melyeknek villamoslámpái máskor az utcákon nappali világosságot árasztanak, most gyertyákkal voltak megvilágítva. Ezer és ezer üzletnek és ipartelepnek kellett az áram elmaradása miatt szünetelnie. A kár rengeteg. A Thália színházban az akkumulátor-fény csak az első jelenetre volt elégséges, a többi jelenetet gyertyafény mellett játszották, mert gőz nincs bevezetve. A főtávbeszélő hivatal ideiglenesen bevezettette a gázvilágítást. Az elégett kábel kijávitásán fáklyafény mellett egész éjen át dolgoztak.

— **(Korona és fillér.)** Ebben az esztendőben hozták be az államvasutaknál a Korona-értékben való számítást, ami természetesen a jó vasutasoknak sokkal több fejtörést és utánanéztést okoz. De még jobban megtéveszti a jámbor magyart, aki nem veszi figyelembe, hogy a vasuti szállítójegyeken nem forintokban és krajcárokbán, hanem koronákban és fillérekben van kitéve az összeg. Megkönnyíti a tévedést az is, hogy a »Korona« és a »fillér« jelzés felül van téve, nem pedig a számjegyek mellé. Ezért aztán sokan rosszul számolnak s az összegek kétszeresét fizetik. De az ovatosság elmulasztásáért sincs mit vesztenie senkinek, mert a tisztviselők felvilágosítják a fizetni akarókat. Csak annyi

az egész, hogy egy kis kellemetlenséggel és egy kis bosszankodással több van a különben is szomorú világon . . .

Művészet, irodalom.

○ **A legjobb könyvek** című regénytár most már a harmadik évfolyamot kezdte meg, kiadván a negyvenegyedik kötetet. A két évfolyamban megjelent negyven könyv nagy elterjedtsége legtartalmasabb kritikáját képezi e gyűjteménynek, amely magas színvonalon tartja magát. Azok között, akiktől érdekesebbnél érdekesebb könyvek jelentek meg a regénytárban, Mikszáth Kálmán, Ohnet György, Cherbuliez Viktor, Feuillet Oktáv, Daudet stb. szerepelnek Szabóné Nogáll Jankával, Gárdonyi Gézával, Abonyi Árpáddal és Szomaházy Istvánnal egyetemben. A most megindult harmadik évfolyam a legtekintélyesebb írók legérdekesebb és legbecsesebb műveit adja gazdag változatosságban és gondos megválasztásban. A harmadik évfolyam Jean Rameanak »Több mint szerelem« című két kötetes regényével kezdi meg útját. Olyan regény nyel, mely Európa legtöbb országában megtalálta a maga közönségét s amelynek meséje vetekezik az elbeszélés művészi hangjával. A »Legjobb könyvek« egyes kötetének ára 50 kr. A Légrády testvérek könyvkiadó cég azonban előfizetést is elfogad a gyűjteményre, mely esetben a megrendelők bérmentve kapják az egyes köteteket. A »Legjobb könyvek« előfizetési ára: egy évfolyamra (20 kötet) 10 forint, fél évfolyamra (10 kötet) 5 forint, hat kötetre pedig 3 forint.

○ **A „Zenélő Magyarország“** zongora és hegedű zenemű-folyóirat ép most megjelent IX-dik füzete tartalmazza a következő zenemű-

min aztán szerfölött csodálkozott, de nem is kimélt ám tőle se kérést, se dorgálást, hogy ezt a jó alkalmat, mely őt boldoggá tenné, önféjűségéből vagy makacsságból ily könnyen el ne szalaszsa.

Csak hogy Metának nem lehetett ám a fejébe verni, hogy az ő boldogsága olyan házasságtól függ, a melyhez szíve nem adja meg a beleegyezést.

A mama és Meta vitája már pár nap óta igénybe vette a hajnal és a késő este közét, az ítélet határnapja pedig egyre közeledett és a szent Kristófnak felajánlott óriási viaszgyertya, a melyért még Og, a bazáni király se szégyelhetne volna magát, ha az menyegzőjekor fáklya gyanánt világít vala neki, már teljesen kész volt és pompás, élni látszó, tarka virágok voltak rá festve, bár a szent atya az egész idő alatt oly tunyán viselkedett ügyfele dolgában, hogy a szép Meta örökre bezárta előtte szívének ajtaját.

Meta e közben majd kisírta szemeit és az anyai rábeszélő hatalom annyira megtette hatását, hogy Meta, mint a tikkasztó nap hevétől elfonnyadt virág, láthatólag sorvadott.

Titkos bánat rágódott szívére, szigoru böjtöt szabott ki magára s már harmadnapja nem vitt szájához egy falatot s még csak egy csöpp vízzel sem nedvesítette fonyadó ajkait. Az éj nem hozott álmot szemeire, halálos beteg lett, hogy már az utolsó kenetre áhitozott.

A gyöngéd anya most reményének oszlopát ingadozni látván, gondolkozóba esett, hisz így a tőkét és kamatot egyszerre elveszitheti s tüzetes megfontolás után arra a meggyőződésre jutott, hogy tanácsosabbnak vélte csak ez utóbbit elveszteni, mint mindakettőt nélkülözni,

azért nyájas engedékenységgel leánya akaratához alkalmazkodott.

Persze nagy megerőltetésébe, nehéz küzdelmébe került, míg erről az előnyös házasságról le tudott mondani, de, mint azt a jó házirend hozta magával, végre is csak teljesen megnyugodott kedves lánya akaratán s a betegnek emiatt nem tett többé szemrehányást.

A fürge komlókirály a meghatározott napon azon jó hiszemben állított be, hogy mennyei ügyvédje kívánsága szerint mindent rendbe hozott s a mit meg sem álmodott volna, kosarat kapott, a melyet mindazonáltal a mama oly édes gyöngédséggel nyújtott át, hogy az finom ürmösként csuszamlott le.

A komlókirály azonban könnyen megnyugodott sorában s ép oly kevéssé búslakodott azon, mintha csak valami üzleti alkuja dőlt volna dugába.

Alapjában nem is volt oka búslakodni, hisz a város sohasem szűkölködött oly szeretetreméltó leányokban, kik a Salamon leírására ütnek és teljesen alkalmasak a házastársi tisztire s bár ez egyszer csalódott is házassága füstbe mentével, mégis teljes bizalom tűzte őt védszentjéhez, a ki másoldalról tényleg oly odaadóan szolgálta őt, hogy egy hónap se telt bele, az ígért gyertyát máris nagy pompával tűzhette a szentnek oltárára.

A mama ezek után kénytelen volt a számkivetett fonószerszámokat a lim-lom közül előcsalogatni és újból működésbe hozni azokat.

Visszaállt a régi élet. Meta csakhamar virágzásnak indult, serényen dolgozgatott és szorgalmasan látogatta a miséket, míg anyja sehoggy sem titkolhatta szétfoszott re-

ujdonságokat: I. *Lengyel Miska* »Csárdabeli kis lány« magyar dalt; II. *Ivánfy Greizinger Iván* »Majális csárdást«; III. *Meyer-Hellmund Erik* »Polacca Salon darabját«. Ily rendkívül gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“ minden egyes füzeté, miért is minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, mű-dal, couplé-salon-tánczenét s hegedű-ujdonságokat birni óhajtja, különösen figyelmébe ajánlhatók e zenemű-folyóirat havonként kétszer megjelenő 10—10 oldal tartalmú füzetéi. Egy negyedévben 6 füzet 60 oldal tartalommal 1 frt előfizetésért kapható s előfizetések s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a „Zenélő Magyarország“ (*Klökner Ede*) zenemű kiadóhivatalába (Budapest, VI., Csengery-utca 62. sz.) intézendők, honnan árjegyzékek és az egyes évfolyamok gazdag tartalmát mutató jegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Törvénykezés.

§ **Elhalasztott végtárgyalás.** Még 1892-ben történt, hogy *Utri József* mohácsi lakos *Lacher Józsefné* mohácsi lakosnő lisztkereskedőtől 100 frtot vett kölcsön, mely összegről váltót is adott. 1893-ban az adós tartozásából 50 frtot lefizetve, a száz forintos váltó helyett egy új váltót adott, melyet azonban — dacára annak, hogy 1894-ben tartozását teljesen kielégítette — *Lacher Józsefné* neki vissza nem adott azzal az indokolással, hogy *Utri* neki még liszt árával tartozik. 1895-ben *Lacherné* a kezei között levő váltó alapján *Utri József* ellen pört indított száz forint erejéig. A pör tárgyalásánál azonban az adós kijelentette, hogy ő nem adósa *Lachernének* s hogy a váltón látható aláírása nem valódi. A bíróság erre a váltót s az összes iratokat a büntető eljárás megindítása végett áttette a büntető törvényszékhez, ahol már a vizsgálat folyamán is kitűnt, hogy a váltó legalább is jogtalanul lett felhasználva, mert a váltón látható összeg sokkal később iratott a váltó szövegbe, mint az adós aláírása. A kir. törvényszék ez ügyben mára tüzte ki a végtárgyalást, melyet azonban nem lehetett megtartani, mert *Utri József* időközben elhalván, a helyette beidéztetett özv. *Utri Józsefné* magánpanaszos nem jelent meg. A kir. törvényszék a végtárgyalást egy újabb kitűzendő határidőig elhalasztotta.

§ **Halál a végrehajtóra!** A pécsi kir. törvényszék háromszor hetenkint tartja büntető végtárgyalásait, de alig van hét, mely anélkül mulnék el, hogy egy vagy két »hatóság elleni erőszak« ne kerülne végtárgyalás alá. Ilyen esetet tárgyalt ma délután ismét a kir. törvényszék. *Kovács Péterné* szellői lakosnőnél valamelyik hitelezője foglaltatott, a derék aszszony azonban nem nézte el nyugodtan, hogy miként írják az urak össze a cók-mókját, hanem baltát fogott s azzal kinálta a halált a végrehajtónak, meg a kiküldött *Schrempf Frigyes* és *Vörös Mihály* községi esküdteknek. Persze hatóság elleni erőszak miatt törvényszék elé állították *Kovács Péternét*. Itéletet azonban ez ügyben lapunk zártáig nem hozott a kir. törvényszék s így azt majd lapunk holnap esti számában közöljük olvasóinkkal.

T a n ü g y.

)(**Állami segélyek iparostanociskolák részére.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a kereskedelmügyi miniszterrel egyetértőleg az országos tanociskolai alaptól a folyó tanévre az egyes tanociskolák részére állami segélyt engedélyezett. Ily állami segélyt kaptak többek között a pécsi iparostanociskola 309 frtot, a németbolyi 240 frtot, a kaposvári 600 frtot és a paksi 300 frtot.

)(**Izraelita tanítók közgyűlése.** Az országos Izraelita Tanító-egyesület baranya,

somogy és tolnamegyei tanítói köre ez évi rendes közgyűlést — mint értesülünk — folyó hó 22-én (pünkösdi héttőjén) tartja. A közgyűlés helyéül eredetileg Barcs volt kijelölve, de legnagyobb valószínűség szerint Pécsset fogják tartani.

T Á V I R A T O K.

— **A hercegprimás a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma kihallgatáson fogadta *Vaszary Kólos* hercegprimást, aki a magyar főpapság hódolatát mutatta be ő Felségének. A király a kath. autonómiáról és a szászok szakaszról beszélgetett a primással, de semmiféle irányban sem tett nyilatkozatot. A főpapság egyharmada — hir szerint — tartózkodni fog a főrendiházban a szavazástól s kétségtelennek tartják, hogy az egész kuriai biráskodási javaslatot a főrendiház változatlanul elfogadja.

— **Cavaignac a Dreyfuszindikátusról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Orleans városának *Jeanne d'Arc* által való felszabadítása évfordulóján *Cavaignac* volt hadügyminiszter beszédet mondott, melyben a *Dreyfus* kiszabadítására alakult szövetkezetről szólva, hangsúlyozta, hogy az idegen tőke korántsem állott önzetlenül az igazság és igazságosság szolgálatába, hanem egészen más célt követ, mint az elítelt ártatlanságának bizonyítását. A pénz meg akarja mutatni, hogy ő az ur s ha egyszer meg lesz alapítva az aranyborjú hatalma, akkor nem lesz többé olyan független demokracia, a mely maga határozza meg sorsát.

— **Az özvegy trónörökösne Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Stefánia* özvegy trónörökösne május 17-én Budapestre érkezik.

— **Megcáfolt főispánváltás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A *Vadnay* Andor csongrádmegyei főispán lemondásáról terjesztett híresztelést — a Bud. Tud. értesülése szerint — beavatott körökben nevetséges koholmányoknak mondják.

— **Tisza Kálmán veszedelmében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Fiuméből tegnap este Budapestre indult személyvonatnak egy másodosztályu kocsijára *Plase* és *Trisnie* között egy nagy sziklatömb zuhant le. Az utasokat szerencsére nem érte baj. A sérült waggon után következő kocsiban *Tisza Kálmán* utazott.

— **Politikai párbaj.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Lukács Géza* gömörmegyei főjegyző a rimaszombati népkertben párbajt vívott *Lőrinczy György* gyel, a felső magyarországi közmívelődési egyesület titkárával. *Lukács* homlokán megsebesült, *Lőrinczy* sértetlen maradt. A párbajozók régi politikai ellenfelek.

— **A tegnapi lövésny.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagy közönség gyönyörködött a tegnapi érdekes versenyekben. *Dr. Magyar László* a lovaregylet titkára megelégedettséggel szemlélte az ő buzgólkodásának és fáradozásainak eredményeit.

Minden egyes futamban a végküzdelem érdekfeszítő volt. A I. futamban győzött *Pista* III, első, IX. Résztes második 2 : 9, II. futam *Schannon* első, *Gohér* második 2 : 3, III. futam *Csillám* első, *Sándor* 2-ig 2 : 7, IV. futam *Arkangyal* első, *Vértés* 2-ig 2 : 7, V. futam *York* első, *Esthajnal* 2-ik 2 : 36, VI. futam *Miss-Duncan* első, *Retford* 2-ig 2 : 10, VII. futam *Swestbecad* első, *Forgó* 2-ik 2 : 31.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 8.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.97; későbbi szállítás: 8.27. — *Tengeri*, májusra: 4.46. — *Rozs*, májusra: 6.76. — *Zab*, őszre: —.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Oszttrák* hitelrészvény: 360.40. — *Magyar* hitelrészvény: 386.50. — *Államvasut*: 361.90.

Nyilt-tér.*

Figyelmeztetés.

Ezennel kinyilatkoztatom, hogy nőm helyett ezentúl semmiféle számlát vagy adósságot nem fizetek ki.

Pécs, 1899. május 8-án.

Sebők Gyula.

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

HIRDETESEK.

10144. sz.

Tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy *Denich Bálint*, mint *Königstein Ignác* engedményese *Baáni* lakos végrehajtónak, *Brunner József* végrehajtást szenvedett ellen 100 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbírósa területén levő *Baán* községben az 581. sz. tjkvból alakított 1089. betétben A. I. 1—3. sorsz. alatt felvett ingatlanokból *Brunner József* $\frac{4}{16}$ részére 1014 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi június hó 5. napján délelőtt 10 órakor *Baán* községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 101 forint 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazs. ügy. miniszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi márczius 12-én.

Székács
 kir. albiró.

2786. sz.

Tkvi. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Müller János ügyvéd, mint Helmlin Borbála végrendeleti végrehajtója — végrehajthatónak, Számpál Pál és neje Számpál Francziska végrehajthatást szenvedők ellen 100 frt tőkekövetelés s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróskodás területén lévő, Pécs sz. kir. város határaitban fekvő, a pécsi 366. sz. betétben I. 1, 2. sor, 4982/2. a) — és 4982/2. b) hrsz. ingatlanokra 480 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi június hó 9-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 48 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi márczius hó 7-én. A kir. törvszék, mint telekvi hatóság.

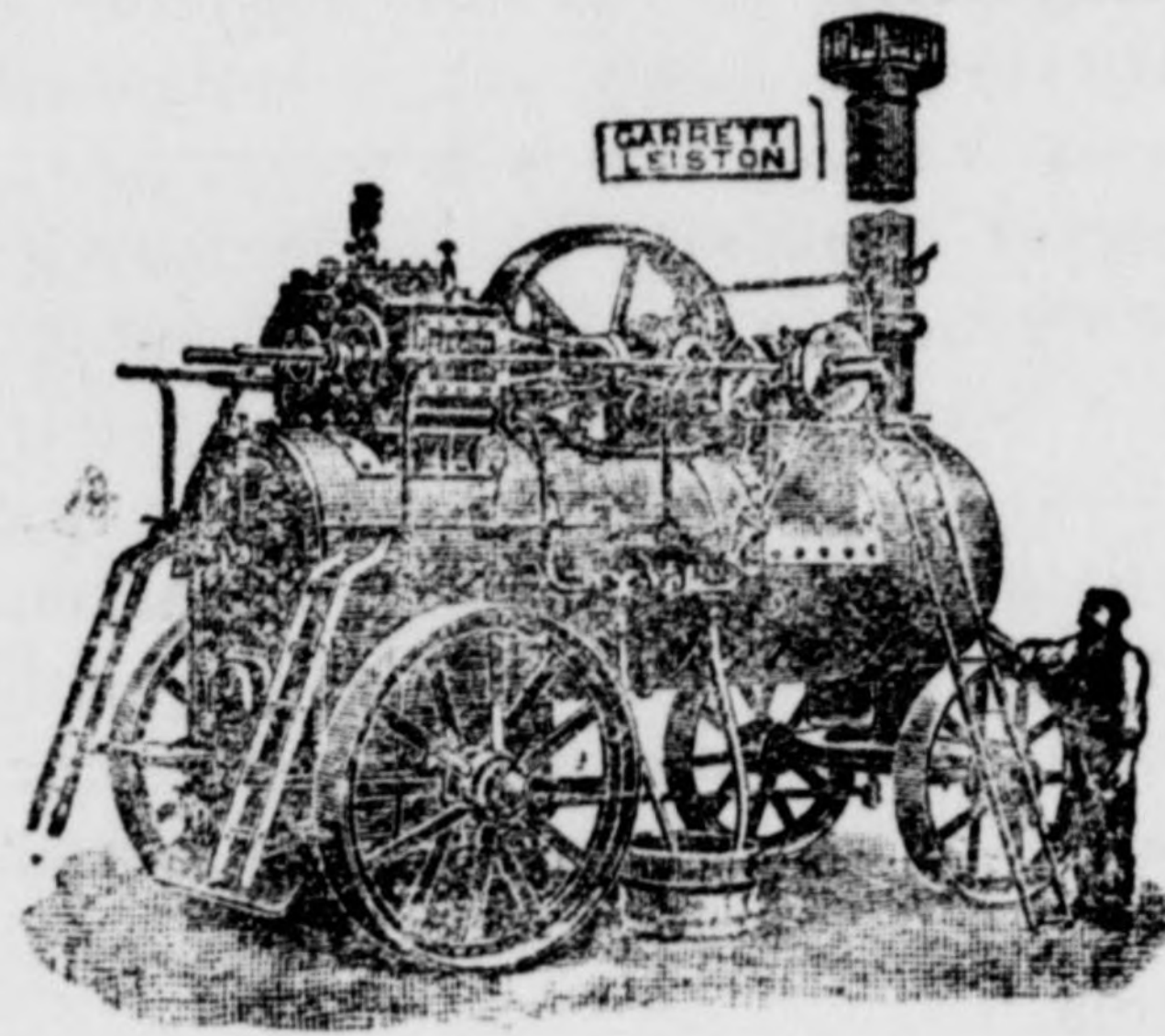
Göbel,

kir. tszéki bíró.

IFJ. KOTZÓ PÁL

Budapest, V., Lipót-körut 18. sz.

(Vigszínház mellett, a nyugati pályaudvar s Margithid közelében.)

A közönségnek pártfogását kérve, ajánlja Garrett R. és fiai féle legújabb szerkezetű compound gőzmozgonyait félstabil- és stabilalakban, a melyek 40 százalék tüzelőanyag megtakarítással dolgoznak.

Gőzmozdonyokat és gőzcséplőket négyszer fordítható acél-dobsinokkal, toldást nem igénylő szalmarázókkal és nagy szitafelülettel, minden nagyságban.

Minden fajta lovas cséplőkészleteket, arató- és vetőgépeket, szecs kavágókat, répavágókat és minden más gazdasági gépeket.

== Vidéken lakó szolid ügynökök kerestetnek! ==

Magyar királyi szabadalmazott osztálysorsjegy főáruda

Teleki Zsigmond Pécsett.

Milyen nyereményeket fizet ki a negyedik sorsjáték?

A legszerencsésebb esetben

1,000.000 koronát

de feltétlenül		Korona	Korona
1	jutalom	á 600,000	600,000
1	nyeremény	400,000	400,000
1	"	200,000	200,000
2	"	100,000	200,000
1	"	90,000	90,000
1	"	80,000	80,000
1	"	70,000	70,000
2	"	60,000	120,000
1	"	40,000	40,000
5	"	30,000	150,000
1	"	25,000	25,000
7	"	20,000	140,000
3	"	15,000	45,000
31	"	10,000	310,000
67	"	5000	335,000
3	"	3000	9000
432	"	2000	864,000
763	"	1000	763,000
1238	"	500	619,000
90	"	300	27,000
31700	"	200	6,340,000
3900	"	130	637,000
6850	"	á 100 80, 40	433,000
50000 drb. nyerem. és 1 jutalom kor.			13.160,000

Mikor sorsoltatnak ki a sorsjegyek?

Az I. osztályb. május 18. és 19-én 3000 drb.
 A II. osztályb. jun. 14. és 16-án 4000 drb.
 A III. osztályb. jul. 11., 12. és 13-án 5000 drb.
 A IV. osztályb. auguszt. 2. és 3-án 4000 drb.
 Az V. osztályb. auguszt. 23. és 24-én 4000 drb.
 A VI. osztályb. szept. 13-tól kezdve
 bezárólag október 11-éig **30000 drb.**
50000 drb.

Mibe kerül egy egész osztálysorsjegy?

Az első osztályhoz: 6 frt, a második osztályhoz: 10 frt, a harmadik osztályhoz: 16 frt, a negyedik osztályhoz: 20 frt, az ötödik osztályhoz: 16 frt és a hatodik osztályhoz: 12 frt, vagy mind a hat osztályra 80 frt. Ki egy későbbi osztályba lép köteles az előző osztályokat megfizetni, azért ajánlatos mindjárt az első osztálynál a sorsjegyet megvenni.

Milyen részletekben adatnak ki az osztálysorsjegyek?

Egész-, fél-, negyed- és nyolczadokban.

Hogy történik a megrendelés a legcélszerűbben?

Postautalvannal, melylyel a kívánt részlet értéke mindjárt beküldhető.

Vevőim micsoda előnyben részesülnek?

A befizetések postatakarékpénztári befizetési lapjaimmal bérmentve történik. Mindenki hivatalos játéktervet és minden húzás után hivatalos nyereménykimutatást kap. Minden nagyobb nyereményt sürgönyileg tudatok. A hivatalos nyereménykimutatás megjelenése után a nyereményeket készpénzben azonnal kifizetem. Pontos kiszolgálás a legnagyobb előzékenységgel.

Főárudám már számos főnyereményt kifizetett és a szerencse már sok vevőmnnek kedvezett.

Az első osztály húzása május 18. és 19-én történik.

Árak: $\frac{1}{4}$ 6 frt, $\frac{1}{2}$ 3 frt, $\frac{3}{4}$ 1 frt 50 kr., $\frac{1}{8}$ 75 kr.

Megrendelések **TELEKI ZSIGMOND** főelárusítóhoz Pécsett címzendők.